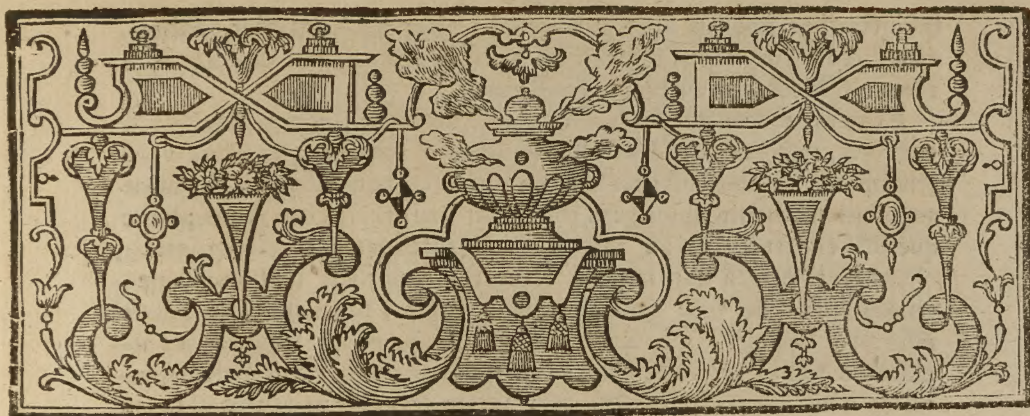

D. O. M.

DE ANI ABSCESSIBUS.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

COLLECTIO puris in parte quâlibet abſceſſus dicitur. Plegmoni ut plurimùm ſuccedit. Variam illius ſedem & naturam attentiùs perpendere non ſuſcipimus, omiſſique quæ de illius morbi formatione & differentiis dici poſſunt peculiarem hujus ſpeciem, Ani ſcilicet abſceſſus conſiderabimus. Cum verò morbi cura morboſæ partis ſtructuram cognitam exigat, Ani anatomen præmittendam judicavimus.

ANUS eſt tubi inteſtinalis, ſeù potiùs inteſtini recti finis quo excernuntur fœces alvinæ. Peculiaris illi fabrica eſt. Duobus clauditur

ſphincteribus quorum alter interior eſt, alter verò exterior. Fibrarum circularium muſculoſæ tunicæ inteſtini recti ultimi craſſioreſque annuli ſphincterem internum conſtituunt.

EXTERIOR ſpincter fit duobus planis fibrarum, quæ poſteriùs oſſi coccigis, nec-non ejuſdem oſſis ligamento cutaneo, anteriùs verò tendini medio muſculi urethræ tranſverſalis adnectuntur. Hæ fibræ annulum quemdam oblongum efformant, cui interjicitur Anus; hunc que ſuâ contractione ad rectitudinem accedentes conſtringunt.

ALII præterea duo muſculi levatores Ani dicti ſunt duæ latæ; tenues inſtàrque telæ portiones muſculares, hinc concavæ pelvis inferioris hypogaſtricæ ſuperficiei ab oſſium pubis ſymphiſi ad iſchiorum ſpinas uſquè & ultrà adnexæ; indè verò retrò deſcendentes & ultimam recti inteſtini curvaturam comprehendentes illorum fibræ partìm cum ſpincterum fibris implicantur, partìm prædicto ligamento nec-non oſſi coccygis inſigun ur.

HORUM muſculorum fibræ cum ſphinctere conjunctæ fibras ejus diducere; Anumque aperire poſſunt. Simul dùm excrementa egeruntur Anum ſuſtinent ne deorsùm prolabatur. Abdominis fundum, ut & diaphragma ipſius fornicem, conſtituunt.

VASA percurrunt Anum arterioſa, venoſa, & nervea. Arteriæ à pudendâ communi hæmorroidalium externarum nomine procedunt; venæ ſanguinem ad pudendam communem revehunt, nervi verò à plexus hypogaſtrici ganglio, & ab ultimis intercoſtalis utriuſque ramulis oriuntur. Ambitum Ani deffendit humor ſebaceus copioſiſſimus ex glandulis ſibi propriis effluens.

EXCREMENTORUM frequentiori indèque moleſtæ ejectioni occurrit membranarum inteſtini recti dilatabilitas maximaque textus cellularis circumdantis valdèque extenſilis copia, quibus fit ut fœces alvinæ colligi & ad tempus adſervari valeant. At hæc ſtructura incommodi non caret. Partium nempè laxitas liquorum ſtaſi, inflammationi, indèque ſequenti abceſſui frequentem præbet occaſionem.

INFLAMMATIO autem dolore loci, cutis rubedine, elevatione, duritie, nonnumquàm febre ſe manifeſtat, cui quidem remediis indicatis occurrendum, quibus incaſſùm tentatis ut plurimùm & intrà parvum quandòque temporis intervallum, inflammatio in abſceſſum terminatur. Hunc formatum indicant remiſſa quæ vigebant accidentia; demonſtrat verò puris fluctuatio, nonnumquàmque per viam quam ſibi fecit exitus. Quid in hoc caſu agendum ſit ex dicendis indicabitur.

Abſceſſus illos antè maturationem perfectam latè profundèque aperiri, ne pus intèr partes vicinas ſerpat, aut inteſtini denudationem

erosionem gangrænam vè inducat dudum artis est (*a*); quin & intestinum rectum à pure denudatum usquè ad abscessus fundum, ut cum vicinis partibus coalescere possit findendum esse edoctum fuit (*b*): aliam verò mitioremque methodum suademus cum viro de Chirurgiâ benè merito, cujus doctrinam ratio simùl & experientia comprobant (*c*).

Abscessus Ani viciniam occuppantes, sive spontè, sive simplici minusque extensâ cutis incisione aperiantur, parietum suorum completâ coalitione, ut plurimùm curari constat; ut videre est in actis. R. Chir. Acad. (*d*). Cunctatio igitur in celebrandâ horum abscessuum solitâ apertione solâ experientiâ præcipitur; ast illam numeris omnibus tutiorem & anteponendam esse, etam si parietes abscessus non coalescerent, nemo diffitebitur qui sequentia attentà mente perpendet.

Illud ex operationis cunctatione timendum est, ne scilicet abscessui succedat fistula quæ in posterùm operationem sibi congruam exposcet: verùm si spes curationis absque instrumentis secantis ope cùm incertâ operationis futuræ necessitate ponderetur, si res manere easdem ad minimum ex parte morbi, posse verò portionem qualemcumque parietum abscessûs coadunari, cavitate tandem abscessûs pure exhaustâ operationis tunc necessariæ limites, directionemque incisionibus præscribendam accuratiùs tùm definiri cogitetur, methodum à nobis propositam potiorem esse facilè intelligetur.

Sententiam nostram confirmat sequens consideratio. Abscessuum ani vicinias occupantium causa est ut plurimùm fistula interna. Fissura nempè intestini excrementorum humiditates admittens morbo prædicto occasionem dat. *Si hujusmodi abscessûs operatio*, ut moris est, *instituatur; fieri sanè poterit ut intestini foramen intactum* relinquatur, alteraque in posterùm celebranda supersit operatio. Methodo quidem nostrâ si fistula succedat, quod incertum est, unica certaque sufficiet operatio.

His adde prædictos abscessus ab urethræ vitio quandòque pendere. Porrô incisiones in Ano supervacaneæ mali causam intactam hoc in casu relinquerent. Si à vennereâ scorbuticâvè causâ procedant, solâ specificorum administratione curantur plerumque, adeò-

(*a*) Paré des tumeurs en particulier, chap. xx. M. Garengeot *Oper. de Chir. tom.* 11, *pag.* 342. M. Quesnay, Traité de la suppuration, p. 170, &c.
(*b*) *Mem. de l'Acad. R. de Chirur. tom.* 1, *p.* 389.
(*c*) Vide in act. Reg. Chir. Acad. tom. III. pag. 473. Dissertationem M. Foubert de Ani *abcessibus*.
(*d*) Loco citato.

que à cunctatione propositâ tunc abstinere inhumanum fore nemo negaverit. Aliquæ tandem sunt circumstantiæ, in quibus horum abscessuum aperturam more consueto celebrare ad minùs inconsultum foret, si, verbi gratiâ, in vicino partu sese manifestent. Idem dicendum de abscessibus ægros dissenteriâ, longo acutovè quolibet alio morbo laborantes aut ex his convalescentes, afficientibus.

Denique si abscessui successuram esse fistulam comperiatur, illam à duritie tunc liberam sufficit ut curetur findere : quod quidem absque instrumenti secantis ope, interjectoque per foramen filo plumbeo interdùm magis ac magis stricto feliciter perficitur (*a*).

Ex his omnibus pronum est concludere abscessus Ani marginem occupantes simplici cutis incisione, quæ libero puris exitui sufficiat, aperiendos esse, aut etiam, si pus sibi viam satis patentem fecerit ab omni incisione abstinendum esse.

(*a*) Vide Dissert. M. Foubert loco citato.

Has Theses, Deo Juvante, & Præside M. PETRO BRASDOR, Artium & Chirurgiæ Magistro, Serenissimæ Aurelianensium Ducissæ dum viveret Chirurgo Primario, *tueri conabitur* Joannes-Franciscus Debalz, *Auscitanensis, in Almâ Universitate Parisiensi Artium Liberalium Magister.*

D'auch

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Veneris 14â *Augusti à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.*

PRO ACTU PUBLICO

ET *MAGISTERII* LAUREA.

Typis P. Al. Le Prieur, Collegii & Acad. Reg. Chirurg. Typographi, viâ San-Jacobeâ, sub signo Olivæ. 1761.